

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 333 /DP SG
DATA 06.02.2008

Biroul permanent al Senatului
Bp 728 15.02.2008

L 117

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 76/2002, privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.103 din 06/02/2002*, inițiată de domnul deputat independent Nati Meir (Bp. 729/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propun măsuri pentru „*acoperirea deficitului existent în prezent pe piața muncii prin importul de forță de muncă*”, precum și completarea termenilor și definițiilor folosite în *Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, cu termenii prevăzuți în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României*. De asemenea, se dorește impunerea unor condiții specifice pentru încadrarea în muncă pe teritoriul României a cetățenilor străini sau apatrizilor.

II. Propuneri și observații

1. Apreciem că propunerea de modificare a prevederilor **art. 5 pct. I**, nu se justifică.

Potrivit propunerii legislative angajatorul este „*persoana juridică sau persoana fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în Uniunea Europeană ori*

sucursala, filiala, agenția, reprezentanța din Uniunea Europeană a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forță de muncă în condițiile legii”.

În temeiul prevederilor art. 249 din Tratatul de la Maastricht, de constituire a Uniunii Europene, regulamentele comunitare se bucură de aplicabilitate directă, nefiind necesare acte normative de transpunere a acestora în legislația statelor membre. Așadar, după data aderării României la Uniunea Europeană, aceste acte au devenit direct aplicabile în dreptul intern.

Astfel, de la data de 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, dispozițiile regulamentelor comunitare au devenit parte a legislației interne, fiind necesară evitarea dublării acestora prin adoptarea în dreptul intern a unor prevederi de această natură.

Pe cale de consecință, începând cu data menționată, *Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 referitor la aplicarea regimurilor de securitate socială salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, cu modificările ulterioare, Regulamentul (CEE) nr. 574/72, care stabilește modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, precum și Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, cu modificările ulterioare* sunt direct aplicabile, prevederile acestora cu privire la compensarea cererilor și ofertelor de locuri de muncă existente în cadrul Comunității și la punerea în contact și plasarea lucrătorilor care rezultă din aceasta, precum și cu privire la prestația de șomaj fiind obligatorii în toate elementele lor.

Potrivit reglementărilor comunitare invocate, serviciile publice de ocupare a forței de muncă din statele membre ale Uniunii Europene, respectiv ale Spațiului Economic European colaborează în vederea asigurării punerii în aplicare a reglementărilor menționate prin acțiuni de natură să elimine orice discriminare între lucrătorii statelor membre pe criteriul cetățeniei în ceea ce privește încadrarea în muncă sau acordarea prestației de șomaj, precum și în vederea îmbunătățirii serviciilor oferite.

Serviciile publice de ocupare menționate sunt de asemenea parteneri la rețeaua EURES (*Serviciul European de Ocupare a Forței de Muncă*), coordonată de Comisia Europeană, cu scopul de a facilita mobilitatea peste frontierele naționale pe piața europeană a muncii.

Menționăm că rețeaua EURES, la care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă este partener, în calitate de serviciu public de ocupare a forței de muncă, este o rețea de cooperare destinată să faciliteze libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, respectiv al spațiului Economic European.

Precizăm că dreptul european nu definește, într-o formulă unitară aplicabilă sub aspectul locației, termenul de „angajator”, reglementând astfel numai aspectul legat de relațiile dintre angajator și angajat ca fiind relații în baza unui contract individual de muncă și consecințele ce decurg din acesta. De altfel, aceasta este și baza definiției „angajatorului” din legislația română a muncii (art. 14 alin. (1) din Legea nr.53/2003 - Codul muncii).

Prin modificarea propusă ar avea loc o depășire a limitelor legii sub aspect teritorial, în sensul că s-ar ajunge în situația în care legislația României s-ar aplica pentru alte state membre ale Uniunii Europene, ori că legislația altor state membre s-ar aplica automat pe teritoriul României, ipoteză în care, deși această legislație este în concordanță cu *acquis-ul* comunitar, ar putea apărea riscul conflictului de legi, întrucât statele membre au posibilitatea de a reglementa anumite situații prin legislația națională specifică.

2. Referitor la propunerea de completare a **art.10**, precizăm următoarele:

În temeiul prevederilor art. 58 alin.(1) lit. a) din Legea 76/2002, informarea și consilierea profesională constituie un ansamblu de servicii acordate în mod gratuit persoanelor în căutarea unui loc de muncă, care au ca scop principal furnizarea de informații privind piața muncii și evoluția ocupațiilor.

Potrivit art.59 alin.(1) din legea menționată, medierea muncii este activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorilor cu persoanele în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii de raporturi de muncă sau de serviciu.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a identifica locurile de muncă vacante la angajatori și a le face cunoscute persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

Potrivit alin.(3), serviciile de mediere pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă se acordă gratuit de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă și constau în:

a) informații privind locurile de muncă vacante și condițiile de ocupare a acestora prin publicarea, afișarea, organizarea de burse ale locurilor de muncă;

b) mediere electronică având ca scop punerea automată în corespondență a cererilor și ofertelor de locuri de muncă prin intermediul tehnicii de calcul;

c) preselecția candidaților corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile, experiența și cu interesele acestora.

Conform art.60 alin. (1) din același act normativ, „În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a întocmi, pentru fiecare persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere”.

Elaborarea, conținutul și monitorizarea planului individual de mediere sunt reglementate prin *Procedura de primire și de soluționare a cererilor de loc de muncă sau indemnizație de șomaj*, aprobată prin *Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 85/2002, cu modificările și completările ulterioare*.

În temeiul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, angajatorii au obligația de a comunica agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, în a căror rază își au sediul, respectiv domiciliul, toate locurile de muncă vacante în termen de 5 zile lucrătoare de la vacantarea acestora.

Conform dispozițiilor art. 113 lit. a) coroborate cu cele ale art. 114 lit.a) din aceeași lege, necomunicarea lunară a locurilor de muncă vacante prevăzute la art. 10 din lege constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1500 lei la 2500 lei.

Totodată, potrivit art. 20 alin. (1) din *Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr.377/2002, cu modificările și completările ulterioare*, în cazul în care agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, identifică locuri de muncă vacante, potrivite profilului persoanei aflate în căutarea unui loc de muncă, înregistrată în evidența acestora, vor elibera dispoziția de repartizare în vederea prezentării la angajator.

Astfel cum prevede alin. (2) al aceluiași articol, dispoziția de repartizare se eliberează în vederea prezentării persoanei în căutarea unui loc de muncă, înregistrată în evidența agenției pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, la angajator, pentru a participa la selecția organizată de acesta, cu respectarea prevederilor legale, pentru ocuparea unui loc de muncă vacant.

3. Referitor la propunerea de modificare a **art. 13** din Legea nr.76/2000, considerăm că se impune menținerea prevederilor actuale.

Potrivit acestora, Clasificarea ocupațiilor din România (COR) este sistemul de identificare, ierarhizare, codificare a ocupațiilor din economie.

Conform art. 14. alin. (1) din același act normativ, modificarea conținutului clasificării ocupațiilor din România se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și cu avizul Institutului Național de Statistică.

Astfel cum prevede alin. (2) al aceluiași articol, înscrierea de noi ocupații în Clasificarea Ocupațiilor din România se aprobă, la solicitarea celor interesați sau în baza unor reglementări speciale, prin ordin al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse.

Potrivit *Procedurii de actualizare a nomenclatorului COR, aprobată prin Ordinul comun nr. 270/273/2002 al ministrului muncii și solidarității sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică*, actualizarea COR se asigură, cu prioritate, în concordanță cu nomenclatoarele ocupațiilor elaborate de organismele de specialitate ale Uniunii Europene, și anume: Clasificarea Internațională Standard a Ocupațiilor recomandată de Uniunea Europeană, ISCO- (COM).

4. Referitor la propunerea de completare a **art. 5** și **art.16** precizăm următoarele:

Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească străinii pentru a putea fi încadrați în muncă în România, modul de eliberare a autorizației de muncă, precum și condițiile necesare pentru eliberarea acesteia sunt reglementate prin prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2007 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României*.

Termenii și noțiunile propuse a fi definite de art. 5 din *Legea nr. 76/2000 (străin, autorizație de muncă, lucrător permanent, lucrător stagiar, lucrător sezonier, lucrător transfrontalier, lucrător detașat, personal înalt calificat)* sunt reglementate de art. 2 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2007*.

De asemenea, condițiile propuse pentru completarea art. 16 din aceeași lege sunt prevăzute de art. 3 alin. (1) din ordonanța invocată.

Față de cele menționate și ținând cont că, potrivit dispozițiilor art.15 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, considerăm că aceste modificări nu se justifică.

5. În legătură cu completarea **art. 41** precizăm că în, temeiul dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor, situat la distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, sau refuză participarea la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

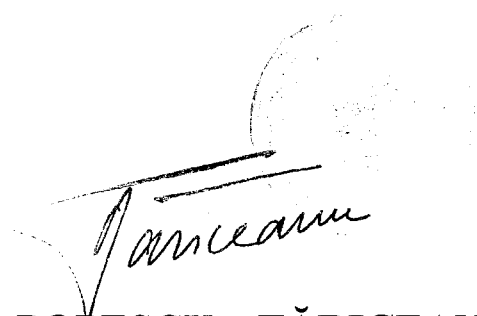
Dispozițiile exprese ale art. 44 lit. d) și e) din aceeași lege prevăd că încetarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc la data refuzului nejustificat de a se încadra conform pregătirii sau nivelului studiilor într-un loc de muncă situat la o distanță de cel mult 50 km de localitatea de domiciliu, precum și la data refuzului nejustificat de a participa la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională sau la data întreruperii acestora din motive imputabile persoanei.

Față de prevederile legale invocate considerăm că propunerea de completare a art. 41 din Legea nr. 76/2002 prin introducerea celor două alineate, alin.(4) și alin. (5), nu se justifică.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului